

2. dan – bl. Anton Martin Slomšek

Anton Martin Slomšek se je rodil 26. novembra 1800 na Slomu pri Ponikvi. Starši so ga skupaj z župnikom poslali na šolanje iz vaške nedeljske šole najprej v Celje in nato v Ljubljano, kjer se je spoprijateljil s pesnikom Prešernom, ter v Senj in Celovec. Novo mašo je po duhovniškem posvečenju obhajal septembra 1824.

Pastoralno delo je začel kot kaplan na Bizeljskem in nato v Novi Cerkvi pri Vojniku. Od tod je šel v celovško bogoslovje za duhovnega voditelja bogoslovcev, kjer je ostal do leta 1838. Pot ga je vodila v Vuzenico, kjer je bil šest let dušni pastir. Leta 1844 so mu dodelili službo kanonika na škofiji v Št. Andražu v Labotski dolini na današnjem avstrijskem Koroškem. Po dveh letih kanoniške službe se je vrnil v Celje, kjer je prevzel službi župnika in opata. Štiri mesece po zadnjem imenovanju je bil 5. julija 1846 v salzburški stolnici posvečen v škofa.

Najpomembnejša Slomškova zasluga v času njegove škofovske službe je bil prenos škofijskega sedeža iz oddaljenega Št. Andraža v Maribor in preureditev škofijskih meja. Slovence na Štajerskem je združil v enotno škofijo, s čimer je zajezil potujčevanje. S tem se je zarisala narodnostna meja na severu, ki drži še danes. Mesto Maribor je postalo škofijsko središče in je doživelo razcvet v kulturnem, šolskem, versko-duhovnem in narodnostnem smislu.

Slomšek je bil velik kulturni delavec. Zavedal se je, da napredek raste s pomočjo pisane besede in zato je tudi sam veliko pisal. Dela je oblikoval od študentskih pesmi in kratkih pripovedi, mnogih, kasneje ponarodelih pesmi, do pridig, številnih člankov v *Drobtinica* in v različnih časopisih, vzgojnih knjig, kot npr. *Blaže in Nežica v nedeljski šoli*, vse od opisov velikih slovenskih osebnosti do življenjepisov svetnikov ... Njegovo ustvarjalno pot je zaznamoval velik opus, saj je že v času njegovega življenja skupaj s ponatisi izšlo kar 50 tiskanih del.

Kulturno delo je dopolnjeval s spodbudami drugim, zato je preko slovenske založbe želel širiti tudi dobre in cenovno dostopne knjige. Oblast mu tega leta 1845 ni omogočila, zato je začel izdajati zbornik *Drobtinice*, ki je dolga letu prihajal v tisoče slovenskih domov. Šest let kasneje je zaživela *Mohorjeva družba*, ki vse do danes opravlja pomembno kulturno in literarno poslanstvo.

Škof Slomšek si je močno prizadeval za duhovno in študijsko oblikovanje duhovnikov. Organiziral in vodil je duhovne vaje ter uvedel pastoralne konference. Z ljudskimi misijoni je pri vernikih poglobljal vero in jih povezoval na ravni župnij.

Slomškovo delo in življenje se umeščata v pomemben zgodovinski trenutek. Trud je usmerjal v krepitev narodne istovetnosti in kulturnega napredka. Iz zgodovinskih dogodkov je hitro in prodorno izluščil pomembne odločitve za prihodnost.

Njegovo delo je za slovenski narod postalo kulturni spomenik. Zaradi kreposti, ki so ga v življenju odlikovale, in velikega dela, je stekel postopek za njegovo beatifikacijo, ki je potekal v treh obdobjih. Prvo imenujemo *pripravljalno* in je trajalo do leta 1925 (63 let), sledil je *škofijski* del postopka v Mariboru do leta 1962 in je trajal 37 let. Leta 1962 je bila zbrana dokumentacija posredovana v Rim. Tam se je začel t. i. *apostolski* del postopka, ki se je po 37-ih letih končal 19. septembra 1999 z beatifikacijo. Državno tajništvo *Svetega sedeža* je 15. februarja 1999 sporočilo, da *Kongregacija za zadeve svetnikov* potrjuje, da bo papež Janez Pavel II. (1978–2005) 19. septembra 1999 v Mariboru slovesno razglasil častitljivega Božjega služabnika Antona Martina Slomška za blaženega.

